

kassen; noget anderledes vilde Sagen vistnok stille sig, hvis der forelaa afgjørende Bevis for, at Dyrkingen af Tobak efter forbedret Methode og drevet samlet og i det Støre optoges som Ojenstand for den i det sidste Aar vorede Foretagelsesaaend, og under saadanne Omstændigheder kunde føres til at levere et meget bedre Produkt. Medens nemlig de Kvaliteter, som nu tilvirkes, ikke kunne siges at gjøre Afbræk i Statskassens Indtægter efter deres fulde Bægt, idet de vistnok for en Del kunne erstattes ved Surrogater, saa vilde derimod et godt Produkt visseelig kunne øve en saadan Virkning. Svad der imidlertid hidtil er oplyst om paatænkte større Foretagender, der skulde være i Begreb med at dannes, har dog ikke hos de fleste af Udvalgets Medlemmer kunnet bortrydde Tvivlen om, at vort Klima og vore Arbejderforhold egne sig for en saadan Entreprise, og i hvert Fald maa, ligesom ved Roesukkerdyrkingen, deslige nye Industrier være forberedte paa, at Staten senere træder op med Afgiftspaalæg. Udvalgets Flertal formener derfor ikke, at der for Tiden er Anledning til at indføre nogen Beskatning af indenlandsk Tobak, hvis Tolden ikke forhøies. Et Hensyn, der her har havt megen Bægt for Udvalget er, at man lige saa lidt anser det for i og for sig rigtig ved en Beskatning at undergrave den nuværende Tobaksdyrking, som man kan finde det veifærdigt ligeoverfor de hidtilværende Plantører med eet Slag at rive dem ud af et Grøhv, der endog synes jevnlig at være knyttet som ned-arvet Stilling til bestemte Familier; men en Accise, som nogenlunde nær skulde svare til den fulde Indførelstold, vil efter Flertallets Mening have en saadan Følge.

Lovudkastet har saavel ved Bestemmelsen i § 1 om at Lodder under 1 Skp. Land geom. Maal ere fritagne for Afgift, som navnlig ved § 9 søgt at formilde det Slag som saaledes vil ramme de hidtilværende Tobaksdyrkere. Sidstnævnte Bestemmelse vil imidlertid ikke øve sin Virkning, hvor det maatte anses at være mest fornødent. Det er nemlig oplyst for Udvalget, at en meget stor Del af Tobaksaavlerne ikke eie den Jord, de dyrke, men i Almindelighed have drevet Aalen i en Ait Fællesskab med Gaardmand. Selve Plantørerne, som dog ere dem, hvis Existens ret egentlig er afhængig af, at de nyde Lempeelse i Afgiften, ville derfor ikke paa nogen Maade være sikkrede Nydelsen af den foreslaede Afgiftsfrihed; denne kommer Eiendommene tilgode, og Tordeieren kan utvivlsomt benytte sin Stilling til at undrage sin hidtilværende Medinteresse i Dyrkingen enhver deraf flydende Fordel ved enten selv alene at overtage Dyrkingen, eller indgaa Fællesskab med Andre paa de gunstigste Vilkaar for sig selv. Man maa derfor mene, at det af saadant Hensyn blev nødvendigt, naar Overgangsempelser overhovedet skulle anvendes, at give Plantørerne uden Jord en lignende Ret

som Eierne, selv uagtet derved i visse Tilfælde en dobbelt Fritagelse fandt Sted. Udvalgets fleste Medlemmer bellige overhovedet med Hensyn til Beskatningsmaaden, at denne maa fremtræde som en Afgift, der beregnes efter Grunden. Vel indrømmer en Del Medlemmer, at Arealbeskatningen her kun faar Betydning som et Middel til tilnærmelsesvis at udfinde og ramme Produktionen, omtrent i Analogi med den hidtil anvendte Beskatning efter Maal (Karrum) paa Brøndevinproduktionen, men dels fremkommer der altid derved en langfra ligelig Beskatning i det Hele, dels vil Afgiften netop taget efter Flaademaal let i Almindelighed blive opfattet som ensbetydende med Grundskat. Udvalget har derfor fra Ministeriet ladet sig forelægge et Udkast, udarbejdet efter en umiddelbar Udbyttebeskatning. Det maa imidlertid indrømmes, at den deri angivne Methode medfører en saadan Bidsøftighed og Gene for alle Parter, at man ikke efter det hidtil Oplyste kan foretrække den.

Medens da Flertallet i Udvalget erkjender, at det af Hensyn til Statskassens Indtægter kan være nødvendigt, at der lægges en Beskatning paa indenlandsk Tobak, saakvemt Tolden ved en Toldrevision sættes højere end den nuværende, 7 $\frac{1}{2}$ pr. Pund, saa maa af anførte Grunde paa den anden Side en Del af Flertallet (B. Solm, N. Jensen, Mørk og Lange) mene, at det baade frembyder tilstræffelig Betyggelse for Finantserne og over mindst Brud paa de hidtil bestaaende Forhold, naar Afgiften kun sættes til Forskjellen imellem den eventuelt forhøjede Told og den nuværende. Flertallets øvrige Medlemmer (Jørgensen, G. Petersen, Scavenius og Tauber) henvise principalt til, at Folkethinget hidtil har vist sig utilbøielig til at gaa ind paa en Forhøielse af Tobakstolden, og tilraade saaledes, at Lovforslaget for Tiden ikke fremmes, hvorfor de ikke direkte deltage i at stille Endringsforslag om Realitetspunkter. Skulde der derimod enten blive paabegyndt en rationel Dyrking af Tobak her i Landet, eller Tolden skulde blive forhøiet, bør efter disse Medlemmers Mening Spørgsmaalet om en Afgift af indenlandsk Tobaksaal tages under nyt Overveielse, og i saa Fald bør der paa den ene Side gives den hidtilværende, nedarvede Tobaksaal den størst mulige Lettelse, men paa den anden Side bør en udvidet og navnlig en rationel Tobaksdyrking strax rammes med en Afgift, der staar i nøagtigt Forhold til Tolden for fremmed Tobak, efter den samme Grundsatning, som er bragt til Anvendelse i Roesukkerloven, men under Tagttagelse af det Hensyn, som Forskjellen mellem Værdien af dansk og fremmed Tobak kan medføre.

I Tilfælde af, at Endringsforslaget til § 1 ikke bifaldes, har man stillet Endringsforslag til § 9, hvorved Lovforslaget i Henhold til Ovenstaaende bringes til at tage et formentlig nødvendigt Hensyn til Tobaksdyrkere uden Jord, ligesom et Medlem (Bajer) endvidere for Plantørfamilierne